

CSÍZIÓ-VILLANELLA

Eltűntek a kertből a mókusok,
varjú szájából pottyant a dió,
és a futófény is csak ballagott.

Sötétek voltak még a hajnalok,
egyre nagyobb lett az infláció,
s eltűntek a kertből a mókusok.

Jöttünk ketten hazafelé gyalog,
a nyakamban ült tizenkét kiló,
és a futófény meg csak ballagott.

Johanna elnézte a patakot,
nézte a szeme, a két kicsi tó,
s eltűntek a kertből a mókusok.

Így múltak el a félsötét napok,
este meg ment a televízió,
és a futófény is csak ballagott.

Van, ami gyarapszik, és van, ami fogy,
és nem érthető meg a csízió.
Eltűntek a kertből a mókusok,
és a futófény is csak ballagott.

48 ÉSZAKI FÉNY-VILLANELLA

Láttam az északi fényt Budapesten,
az éjféli napot egy délelőtt,
és megtaláltam, amit nem kerestem.

Néha megálltam, szinte elveszetten,
és néztem az évet, az elmenőt,
s láttam az északi fényt Budapesten.

Húsz éve már, hogy budapesti lettem,
és eddig nem voltam gyáva, se hős,
de megtaláltam, amit nem kerestem.

Elvesztettek és megtaláltak engem,
és az éveim száma egyre nőtt,
s láttam az északi fényt Budapesten.

Megláthattam magam a gyerekemben,
néztem a mozdulatát, mi ismerős,
s megtaláltam, amit nem kerestem.

Talán nem tűnt el pillanatunk egy sem,
megmaradt minden, mint a meggybefőtt.
Láttam az északi fényt Budapesten,
és megtaláltam azt, amit kerestem.